

1966

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Sprog:
Dansk

DOKUMENTINDHOLD

Statement om arbejdet som komponist og musik

TRANSSKRIFTION

Som komponist har jeg de sidste fem år arbejdet på at nå frem til et stadig klarere musikalsk udtryk. Jeg måtte ret tidligt tage afstand fra komplicerede kompositionsmidler à la Darmstadt der for mig tog sig ud som overflødig fyldstof. Jeg opstillede nogle ideelle krav:

Musikken skal være klar, enkel og elementær i sin opbygning. Anonym i klassisk forstand, det drejer sig om at finde frem til storformale principper. Den skal være bevidst, d.v.s. udspringe af spilleregler for en formidél udførelse. Den skal være kontrollabel for tilhøreren (regler, idé, skal simpelthen kunne høres). Den kan være mekanisk, Altsammen krav der understreger den anonyme formverden jeg ønsker at opbygge.

Til gengæld gir jeg gerne afkald på expressiviteten, (de store følelsesudladning). Vitalitet, d.v.s. forsøg på at presse sig ind på tilhøreren. Jeg gir også gerne afkald på entertainment, som jeg ser som egen lyst til udfoldelse i opførelsesøjeblikket, det er værkets idé og mønster som skal være genstand for stillingtagen. Musikken må være uden ydre dramatisk effekt, uden den vanlige musikalske gestik, det kurvespil som opstår ved en spontan kompositionsfremgangsmåde/som uværgeligt havner i traditionelle formmønstre. Den må ikke være kompleks, men entydig. Jeg vil kalde det flersporet entydighed, man kan nemlig ikke forvente at alle skal opfatte f. eks. en streg eller en tone ens, altså eksisterer kompleksiteten på et langt stærkere plan. Det er en naturlov.

Musik er til at høre på. En lyd er en lyd. Afstanden mellem to toner er afstanden mellem to toner. Altsammen faktorer som fører musikken ind i virkeligheden, fjernt fra drøm og metafysik. En virkelighed hvor oplevelsen er alt. Musikken nærværende. Musikken prægnant. Musikken som genstand. Musikken som sin egen virkelighed.

Som komponist har jeg de sidste fem år arbejdet på at nå frem til et stadigt klarere musikalsk udtryk. Jeg måtte ret tidligt tage afstand fra komplicerede kompositionsmidler à la Darmstadt der for mig tog sig ud som overflødig fyldstof. Jeg opstillede nogle idéelle krav:

Musikken skal være klar, enkel og elementær i sin opbygning. Anonym i klassisk forstand, det drejer sig om at finde frem til store formale principper. Den skal være bevidst, d.v.s. udspringe af ~~xxxx~~ spilleregler for en forudsigelig udførelse. Den skal være kontrollerbar for tilhøreren (regler, ~~spille~~ idé, skal simpelthen kunne høres). Den kan være mekanisk, Altsammen krav der understreger den anonyme formverden jeg ønsker at opbygge.

Til gengæld gir jeg gerne afkald på espressiviteten, (de store følelsesudladning). Vitalitet, d. v.s. forsøg på at presse sig ind på tilhøreren. Jeg gir også gerne afkald på entertainment, som jeg ser som egen lyst til udfoldelse i opførelsesøjeblikket, det er værkets idé og mønster som skal være genstand for stillingtagen. ~~xxxx~~ ~~xxxx~~ Musikken må være uden ydre dramatisk effekt, uden den vanlige musikalske gestik, ^{og} det kurvespil som opstår ved en spontan kompositions fremgangsmåde/som uværgeligt havner i ~~traditionelle~~ ~~for~~ traditionelle formmønstre. Den må ikke være kompleks, men entydig. Jeg vil kalde det flersporet entydig, ^{hed} man kan ikke ^{af-}vente at alle skal opfatte f. eks. en streg eller en tone ens, altså eksisterer kompleksiteten på et ~~xxx~~ langt stærkere plan. Det er en naturlov. ~~Musikken~~ ~~er~~ ~~til~~ ~~at~~ ~~høre~~ ~~på~~.

Musikken er til at høre på. En lyd er en lyd. Afstanden mellem to toner er afstanden mellem to toner. Altsammen faktorer som fører musikken ind i virkeligheden, fjernt fra drøm og metafysik. En virkelighed hvor oplevelsen er alt. Musikken ~~er~~ værende. Musikken prægnant. Musikken som genstand. Musikken som sin egen virkelighed.